

grundene afhændet inden for en tidshorison på 3 år.

Staten ønsker naturligvis ikke at ligge inde med grundene længere end højst nødvendigt, og grundene vil derfor blive tilstræbt afhændet inden for de næste 3 år og snarest muligt, såfremt staten kan opnå en fordelagtig salgspris.

Spørgsmål 21:

Hvad vil konsekvensen være, såfremt staten ikke betaler de 547 mio. kr. den 31. december 1991?

Svar:

Det må påregnes, at boligselskaberne eller de, til hvem fordringerne er transporteret, i så fald vil anlægge sag mod staten v/Boligministeriet med henblik på at opnå dom for statens forpligtelse til at betale beløbet. Det er utvivlsomt, at staten vil blive dømt til at betale.

Spørgsmål 30: Ad svaret på spørgsmål 9 (bilag 6).

Ville udbetaling af 135 mio. kr. dengang have sikret lejerne fuldt ud?

Svar:

Med henvisning til det i besvarelsen af spørgsmål 9 omtalte brev af 22. april 1982 må det antages, at en udbetaling af 135 mio. kr. dengang antagelig havde sikret lejerne fuldt ud. Der erindres om, at en sådan udbetaling med rentes rente i dag ville svare til en statsudgift på mellem 400 og 800 mio. kr., jf. mit svar på spørgsmål 9.

Spørgsmål 31: Ad svaret på spørgsmål 18 (bilag 6).

Det fremgår, at de såkaldte ventetidsomkostninger af skatter og afgifter vil kræve, at staten afhænder grundene inden for 3 år.

Hvorledes kan den offentlige sektor få udgifter herved, skatter og afgifter er jo en offentlig indtægt?

Svar:

Det er korrekt, at statens udgifter til ventetidsomkostninger i form af skatter og afgifter modsvares af offentlige indtægter. I dette tilfælde indtægter i de kommuner, hvori grundene er beliggende. Så længe staten ligger inde med grundene, vil der således være tale om betaling mellem offentlige myndigheder.

Så snart grundene afhændes, vil de statslige udgifter til ventetidsomkostninger imidlertid overgå til den ny ejer, som typisk vil være fra den private sektor, således at de offentlige indtægter opretholdes, mens de offentlige udgifter bortfalder. Der vil derfor være tale om et samlet »indtægtstab« for det offentlige i perioden, indtil grundene er afhændet.

Spørgsmål 32: Ad svaret på spørgsmål 18 (bilag 6).

Hvad regner ministeren med at en fordelagtig salgspris vil være, og hvordan efterprøves fordelagtigheden?

Svar:

Det fremgår af aktstykke nr. 46, at handelsværdien af de grunde, hvor staten indtræder som panthaver, med nogen usikkerhed skønnes til 20-25 mio. kr. ud fra samme vurderingsmæssige kriterier som anført for Torstorparealet. Vurderingen er nærmere uddybet i besvarelsen af spørgsmål 7.

Når der foreligger et købstilbud, vil dette blive vurderet af grundpriskonsulenten, og i det omfang han finder, det svarer til værdien i handel og vandel, vil ansøgning om godkendelse blive forelagt Finansministeriet, ligesom salget skal godkendes af Boligministeriet (Bygge- og Boligstyrelsen).